Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 531/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015	L 310	1	26.11.2015
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/920, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017	L 147	1	9.6.2017

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 531/2012,

annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012,

verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön yhteinen lähestymistapa, jolla varmistetaan, että yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät unionin alueella matkustaessaan joudu maksamaan unionin laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja kilpailukykyisiin kansallisiin hintoihin verrattuna puheluja soittaessaan ja vastaanottaessaan, tekstiviestejä lähettäessään ja vastaanottaessaan sekä pakettikytkentäisiä dataviestintäpalveluja käyttäessään, jotta edistetään sisämarkkinoiden asianmukaista toimivuutta ja saavutetaan kuluttajansuojan korkea taso ja edistetään kilpailua ja avoimuutta markkinoilla sekä tarjotaan innovointikannustimia ja valintamahdollisuuksia kuluttajille.

Siinä vahvistetaan säännöt, joilla mahdollistetaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen myynti kotimaisista matkaviestintäpalveluista erillisenä palveluna, sekä vahvistetaan ehdot yleisten matkaviestinverkkojen tukkutason käyttöoikeuksien myöntämiselle säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi. Siinä säädetään myös tilapäisistä säännöistä hinnoille, joita verkkovierailuoperaattorit voivat periä unionissa sijaitsevassa matkaviestinverkossa vierailevilta verkkovierailuasiakkailta unionin alueella lähtevien ja saapuvien äänipuhelujen ja tekstiviestien sekä pakettikytkentäisten dataviestintäpalvelujen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta. Sitä sovelletaan sekä verkko-operaattoreiden perimiin tukkutason hintoihin että verkkovierailuoperaattoreiden perimiin vähittäistason hintoihin.

2. Säänneltyjen verkkovierailupalvelujen myynti kotimaisista matkaviestintäpalveluista erillisenä palveluna on tarpeellinen välivaihe, jolla lisätään kilpailua kuluttajilta perittävien verkkovierailutariffien laskemiseksi, jotta voidaan saavuttaa matkaviestintäpalvelujen sisämarkkinat, joilla viime kädessä ei tehdä eroa kansallisten hinnastojen ja verkkovierailuhinnastojen välillä.

3. Tällä asetuksella vahvistetaan myös säännöt, joilla pyritään lisäämään hinnoittelun avoimuutta ja parantamaan maksuista tiedottamista verkkovierailupalvelujen käyttäjille.

4. Tämä asetus on puitedirektiivin 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityistoimenpide.

5. Tässä asetuksessa vahvistetut enimmäishinnat ilmaistaan euroina.

▼B

6. Kun 7, 9 ja 12 artiklan mukaiset enimmäishinnat ilmaistaan muuna valuuttana kuin euroina, mainittujen artiklojen mukaiset alkuperäiset rajat määritetään kyseisenä valuuttana soveltamalla viitekurssia, jonka Euroopan keskuspankki on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*1 päivänä toukokuuta 2012.

Sovellettaessa 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa säädettyjä myöhempiä rajoja tarkistetut arvot määritetään soveltamalla viitekurssia, joka on julkaistu mainitulla tavalla asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä toukokuuta. Jäljempänä 7 artiklan 2 kohdan, 9 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan mukaisten enimmäishintojen osalta muuna valuuttana kuin euroina ilmaistut rajat tarkistetaan vuosittain vuodesta 2015 alkaen. Näiden valuuttojen vuosittain tarkistettuja rajoja sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta käyttäen saman vuoden 1 päivänä toukokuuta julkaistua viitekurssia.

7. Kun 8, 10 ja 13 artiklan mukaiset enimmäishinnat ilmaistaan muuna valuuttana kuin euroina, mainittujen artiklojen mukaiset alkuperäiset rajat määritetään kyseisenä valuuttana soveltamalla viitekorkojen keskiarvoa, jonka Euroopan keskuspankki on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*1 päivänä maaliskuuta, 1 päivänä huhtikuuta ja 1 päivänä toukokuuta 2012.

Sovellettaessa 8 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdassa ja 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä myöhempiä rajoja tarkistetut arvot määritetään soveltamalla viitekorkojen keskiarvoa, joka on julkaistu mainitulla tavalla asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä maaliskuuta, 1 päivänä huhtikuuta ja 1 päivänä toukokuuta. Jäljempänä 8 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 2 kohdan mukaisten enimmäishintojen osalta muuna valuuttana kuin euroina ilmaistut rajat tarkistetaan vuosittain vuodesta 2015 alkaen. Näiden valuuttojen vuosittain tarkistettuja rajoja sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta käyttäen saman vuoden 1 päivänä maaliskuuta, 1 päivänä huhtikuuta ja 1 päivänä toukokuuta julkaistujen viitekurssien keskiarvoa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan käyttöoikeusdirektiivin 2 artiklassa, puitedirektiivin 2 artiklassa ja yleispalveludirektiivin 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’verkkovierailuoperaattorilla’ tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa verkkovierailuasiakkaalle säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja;

b) ’kotimaan operaattorilla’ tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa verkkovierailuasiakkaalle kotimaan matkaviestintäpalveluja;

c) ’vaihtoehtoisella verkkovierailuoperaattorilla’ tarkoitetaan verkkovierailuoperaattoria, joka on muu kuin kotimaan operaattori;

d) ’kotiverkolla’ tarkoitetaan yleistä viestintäverkkoa, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa ja jota verkkovierailuoperaattori käyttää säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen verkkovierailuasiakkaalle;

▼B

e) ’vierailuverkolla’ tarkoitetaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin sijaintivaltiossa sijaitsevaa yleistä maanpäällistä matkaviestinverkkoa, jossa verkkovierailuasiakas voi soittaa tai vastaanottaa puheluja, lähettää tai vastaanottaa tekstiviestejä tai käyttää pakettikytkentäistä dataa kotiverkon operaattorin kanssa tehdyin järjestelyin;

f) ’unionin laajuisella verkkovierailulla’ tarkoitetaan mobiililaitteen käyttöä unionin sisäisten puhelujen soittamiseen tai vastaanottamiseen tai unionin sisäisten tekstiviestien lähettämiseen tai vastaanottamiseen tai pakettikytkentäisen datan käyttöön silloin, kun verkkovierailuasiakas on muussa jäsenvaltiossa kuin kotimaan operaattorin verkon sijaintivaltiossa, kotiverkko-operaattorin ja vierailuverkon operaattorin välisin järjestelyin;

g) ’verkkovierailuasiakkaalla’ tarkoitetaan unionissa sijaitsevan yleisen maanpäällisen matkaviestinverkon avulla säänneltyjä verkkovierailupalveluja tarjoavan verkkovierailuoperaattorin asiakasta, jolla on verkkovierailuoperaattorin kanssa tekemänsä sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella mahdollisuus unionin laajuiseen verkkovierailuun;

h) ’säännellyllä verkkovierailupuhelulla’ tarkoitetaan verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa soittamaa matkapuhelua, jossa siirtyy vain puhe ja jonka kohdeverkko on unionin alueella sijaitseva yleinen viestintäverkko, tai verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa vastaanottamaa matkapuhelua, jossa siirtyy vain puhe ja joka on soitettu unionin alueella sijaitsevasta yleisestä viestintäverkosta;

▼M1

_____

▼B

j) ’tekstiviestillä’ tarkoitetaan lyhytsanomapalvelun (SMS) tekstiviestiä, joka koostuu lähinnä kirjaimista ja/tai numeroista ja joka voidaan lähettää kansallisten numerointisuunnitelmien mukaisesti annettujen matkapuhelinten ja/tai kiinteän puhelinverkon numerojen välillä;

k) ’säännellyllä verkkovierailutekstiviestillä’ tarkoitetaan verkkovierailuasiakkaan lähettämää tekstiviestiä, joka lähtee vierailuverkosta ja saapuu unionin alueella sijaitsevaan yleiseen viestintäverkkoon, tai verkkovierailuasiakkaan vastaanottamaa tekstiviestiä, joka lähtee unionin alueella sijaitsevasta yleisestä viestintäverkosta ja saapuu vierailuverkkoon;

▼M1

_____

▼B

m) ’säännellyllä verkkovierailudatapalvelulla’ tarkoitetaan verkkovierailupalvelua, jonka avulla verkkovierailuasiakas voi käyttää pakettikytkentäistä dataa mobiililaitteellaan silloin, kun se on yhteydessä vierailuverkkoon. Säännelty verkkovierailudatapalvelu ei sisällä säänneltyjen verkkovierailupuhelujen tai verkkovierailutekstiviestien lähettämistä tai vastaanottamista, mutta se sisältää multimediaviestien lähettämisen tai vastaanottamisen;

▼M1

_____

▼B

o) ’verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudella’ tarkoitetaan suoria verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia tai verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuksia;

p) ’suoralla verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudella’ tarkoitetaan sitä, että matkaviestinverkon operaattori asettaa toimintoja ja/tai palveluja toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin siinä tarkoituksessa, että kyseinen toinen yritys tarjoaa säänneltyjä verkkovierailupalveluja verkkovierailuasiakkaille;

q) ’verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeudella’ tarkoitetaan sitä, että matkaviestinverkon operaattori, joka on muu kuin vierailuverkon operaattori, tarjoaa verkkovierailupalveluja tukkutasolla toiselle yritykselle siinä tarkoituksessa, että kyseinen toinen yritys tarjoaa säänneltyjä verkkovierailupalveluja verkkovierailuasiakkaille;

▼M1

r) ’kotimaisella vähittäishinnalla’ tarkoitetaan asiakkaan kotimaassa soittamista puheluista ja lähettämistä tekstiviesteistä (jotka nousevat yhdestä yleisestä viestintäverkosta ja laskevat toiseen yleiseen viestintäverkkoon samassa jäsenvaltiossa) sekä käyttämästä tiedonsiirrosta verkkovierailuoperaattorin perimää vähittäistason yksikköhintaa; jos kotimaista vähittäistason yksikköhintaa ei ole määritetty, kotimaisen vähittäishinnan katsotaan määräytyvän samalla laskutusperiaatteella, jota sovelletaan asiakkaan soittamiin puheluihin ja lähettämiin tekstiviesteihin (jotka nousevat yhdestä yleisestä viestintäverkosta ja laskevat toiseen yleiseen viestintäverkkoon samassa jäsenvaltiossa) ja asiakkaan kuluttamaan dataan kyseisen asiakkaan omassa jäsenvaltiossa;

s) ’säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillisellä myynnillä’ sellaisten säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamista, jotka vaihtoehtoinen verkkovierailuoperaattori tarjoaa verkkovierailuasiakkaille suoraan vierailuverkossa.

▼B

3 artikla

Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeus

1. Matkaviestinverkkojen operaattoreiden on hyväksyttävä kaikki verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia koskevat kohtuulliset pyynnöt.

2. Matkaviestinverkkojen operaattorit voivat hylätä verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia koskevat pyynnöt ainoastaan objektiivisten kriteerien perusteella.

3. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksiin on sisällyttävä kaikkien sellaisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen, palvelujen, ohjelmistojen ja tietojärjestelmien käyttöoikeudet, joita tarvitaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi asiakkaille.

▼M2

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden kaikkien osatekijöiden käyttöoikeuden tarjoamiseen sovelletaan 7, 9 ja 12 artiklassa vahvistettuja säänneltyjä tukkutason verkkovierailumaksuja koskevia sääntöjä, jolleivät tukkutason verkkovierailusopimuksen molemmat osapuolet nimenomaisesti sovi, ettei sopimuksen soveltamisesta johtuvaan keskimääräiseen tukkutason verkkovierailumaksuun sovelleta säänneltyä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintaa sopimuksen voimassaoloaikana.

▼B

Verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuden osalta matkaviestinverkkojen operaattorit voivat periä oikeudenmukaisen ja kohtuullisen hinnan muista kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvista osatekijöistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

5. Matkaviestinverkkojen operaattoreiden on julkaistava viitetarjous ottaen huomioon 8 kohdassa tarkoitetut BERECin suuntaviivat ja asetettava se verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta pyytävän yrityksen saataville. Matkaviestinverkkojen operaattoreiden on toimitettava käyttöoikeutta pyytävälle yritykselle tämän artiklan mukainen käyttöoikeutta koskeva sopimusluonnos viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun matkaviestinverkon operaattori on alun perin vastaanottanut pyynnön. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeus myönnetään kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kolme kuukautta sopimuksen tekemisestä. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia koskevan pyynnön vastaanottavien matkaviestinverkkojen operaattoreiden ja käyttöoikeuksia pyytävien yritysten on neuvoteltava vilpittömässä mielessä.

▼M2

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun viitetarjouksen on oltava riittävän yksityiskohtainen, ja siinä on oltava kaikki 3 kohdassa tarkoitetut verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia varten tarvittavat osatekijät, ja siinä on myös kuvattava suorien verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien ja verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuksien kannalta merkityksellinen tarjonta sekä siihen liittyvät ehdot.

Kyseinen viitetarjous voi sisältää ehtoja pysyvien verkkovierailujen tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionissa. Jos tällaiset ehdot on määritelty viitetarjouksessa, niihin on sisällytettävä erityistoimenpiteet, joita vierailuverkon operaattori voi toteuttaa pysyvien verkkovierailujen tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi, sekä objektiiviset kriteerit, joiden perusteella tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa. Tällaisissa kriteereissä voidaan viitata verkkovierailuliikennettä koskeviin koottuihin tietoihin. Niissä ei saa viitata erityisiin tietoihin, jotka liittyvät verkkovierailuoperaattorin asiakaskohtaiseen liikenteeseen.

Viitetarjouksessa voidaan muun muassa määrätä, että jos vierailuverkon operaattorilla on perusteltua syytä katsoa, että merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailuja pysyvästi tai tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksia käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, se voi vaatia verkkovierailuoperaattoria antamaan tietoja – unionin ja kansallisiin tietosuojavaatimuksiin vaikuttamatta –, joiden avulla voidaan todeta, onko kyse verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden merkittävän osuuden pysyvästä verkkovierailusta tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavasta tai vilpillisestä käyttämisestä vierailuverkon operaattorin verkossa, kuten tietoja niiden asiakkaiden osuudesta, joiden osalta on todettu sovellettavaan kotimaan vähittäishintaan tarjottujen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen poikkeavan tai vilpillisen käytön riski objektiivisten indikaattorien perusteella 6 d artiklan nojalla vahvistettujen kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼M2

Viitetarjouksessa voidaan viimeisenä keinona ja siinä tapauksessa, että tilannetta ei ole pystytty korjaamaan vähemmän tiukoilla toimenpiteillä, määrätä mahdollisuudesta päättää tukkutason verkkovierailusopimus, jos vierailuverkon operaattori on todennut, että objektiivisten kriteerien perusteella merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailupalveluja pysyvästi tai tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksia käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, ja ilmoittanut tästä kotiverkon operaattorille.

Vierailuverkon operaattori voi päättää tukkutason verkkovierailusopimuksen yksipuolisesti pysyvän verkkovierailun taikka tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön perusteella vain, jos siihen on saatu ennakkolupa vierailuverkon operaattorin kansalliselta sääntelyviranomaiselta.

Vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut vierailuverkon operaattorin pyynnön, joka koskee lupaa päättää tukkutason verkkovierailusopimus, päätettävä kotiverkon operaattorin kansallista sääntelyviranomaista kuultuaan, myönnetäänkö tällainen lupa vai evätäänkö se, ja ilmoitettava siitä komissiolle.

Vierailuverkon operaattorin ja kotiverkon operaattorin kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kukin pyytää BERECiä antamaan lausunnon tämän asetuksen mukaisesti toteutettavasta toimesta. BERECin on annettava lausunto kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta.

Jos BERECiä on kuultu, vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on odotettava BERECin lausuntoa ja otettava se mahdollisimman tarkasti huomioon, ennen kuin se päättää – kuudennessa alakohdassa tarkoitettua kolmen kuukauden määräaikaa noudattaen –, myöntääkö se luvan päättää tukkutason verkkovierailusopimus vai epääkö se sen.

Vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava yleisön saataville tiedot luvista päättää tukkutason verkkovierailusopimus, jollei liikesalaisuuksien luottamuksellisuudesta muuta johdu.

Tämän kohdan viides–yhdeksäs alakohta eivät rajoita kansallisen sääntelyviranomaisen valtuuksia vaatia 16 artiklan 6 kohdan nojalla tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden rikkomisen välitöntä lopettamista eivätkä vierailuverkon operaattorin oikeutta soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä petosten torjumiseksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on tarvittaessa määrättävä, että tässä artiklassa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi viitetarjouksiin tehdään muutoksia, jotka koskevat muun muassa erityistoimenpiteitä, joita vierailuverkon operaattori voi toteuttaa estääkseen pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön, sekä objektiivisia kriteereitä, joiden perusteella vierailuverkon operaattori voi toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.

▼B

7. Jos käyttöoikeutta pyytävä yritys haluaa aloittaa kaupalliset neuvottelut myös sellaisten osatekijöiden sisällyttämiseksi, jotka eivät sisälly viitetarjoukseen, matkaviestinverkkojen operaattoreiden on vastattava tällaiseen pyyntöön kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta siitä, kun pyyntö on alun perin vastaanotettu. Edellä olevaa 2 ja 5 kohtaa ei sovelleta tätä kohtaa sovellettaessa.

8. Tämän artiklan johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi BERECin on sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa vahvistettava suuntaviivat verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudelle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

9. Edellä olevaa 5–7 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013.

4 artikla

▼M1

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillinen myynti.

▼B

1. ►M1 ——————— ◄

Kotimaan operaattorit ja verkkovierailuoperaattorit eivät saa estää asiakkaita käyttämästä vaihtoehtoisen verkkovierailuoperaattorin suoraan vierailuverkossa tarjoamia säänneltyjä verkkovierailudatapalveluja.

2. Verkkovierailuasiakkailla on oikeus vaihtaa verkkovierailuoperaattoria milloin tahansa. Jos verkkovierailuasiakas päättää vaihtaa verkkovierailuoperaattoria, vaihto on toteutettava ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa mahdollisimman nopeasti säänneltyjen verkkovierailupalvelujen vähittäistason erillisen myynnin toteuttamista varten valitusta teknisestä ratkaisusta riippuen, mutta kaikissa tilanteissa enintään kolmen työpäivän kuluessa sopimuksen tekemisestä uuden verkkovierailuoperaattorin kanssa.

3. Vaihdon vaihtoehtoiseen verkkovierailuoperaattoriin tai verkkovierailuoperaattoreiden välillä on oltava asiakkaille maksutonta ja mahdollista missä tahansa hinnoittelumallissa. Siihen ei saa sisältyä vaihtoa edeltäviin ehtoihin verrattuna minkäänlaista tilausmaksua tai sellaisia kiinteitä tai toistuvia lisämaksuja, jotka liittyvät liittymäsopimuksen muihin kuin verkkovierailua koskeviin osiin.

▼M1

———————

▼B

6. Tätä artiklaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2014.

5 artikla

▼M1

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillisen myynnin toteuttaminen

1. Kotimaan operaattoreiden on täytettävä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erilliseen myyntiin liittyvä velvollisuus, josta säädetään 4 artiklassa, niin että verkkovierailuasiakkaat voivat käyttää erillisiä säänneltyjä verkkovierailudatapalveluja. Kotimaan operaattoreiden on hyväksyttävä kaikki toimintojen ja niihin liittyvien lisäpalvelujen käyttöoikeuksia koskevat kohtuulliset pyynnöt, joilla on merkitystä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillisen

▼M1

myynnin kannalta. Käyttöoikeuksien, jotka koskevat säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillistä myyntiä varten tarvittavia toimintoja ja lisäpalveluja, käyttäjätodennukseen liittyvät palvelut mukaan lukien, on oltava maksuttomia eivätkä ne saa aiheuttaa verkkovierailuasiakkaille mitään välittömiä kustannuksia.

2. Jotta varmistettaisiin säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillisen myynnin yhdenmukainen ja samanaikainen toteuttaminen kaikkialla unionissa, komissio vahvistaa BERECiä kuultuaan täytäntöönpanosäädöksinä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillisen myynnin toteuttamisen edellyttämää teknistä ratkaisua. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen erillisen myynnin toteuttamisen edellyttämän teknisen ratkaisun on täytettävä seuraavat ehdot:

▼B

a) se on kuluttajaystävällinen, ja kuluttajien on etenkin voitava vaivattomasti ja nopeasti vaihtaa vaihtoehtoiseen verkkovierailuoperaattoriin säilyttäen matkapuhelinnumeronsa ja käyttäen samaa mobiililaitetta;

b) se pystyy ottamaan huomioon kaikkien kuluttajaryhmien tarpeet kilpailukykyisin ehdoin, datapalvelujen tehokäyttö mukaan lukien;

c) se pystyy edistämään tosiasiallisesti kilpailua ja jättää myös operaattoreille mahdollisuudet hyödyntää infrastruktuuriaan tai kaupallisia järjestelyjään;

d) se on kustannustehokas, ja siinä otetaan huomioon kustannusten jakautuminen kotimaan operaattoreiden ja vaihtoehtoisten verkkovierailuoperaattoreiden välillä;

e) se mahdollistaa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien täyttämisen tehokkaalla tavalla;

f) se sallii mahdollisimman hyvän yhteentoimivuuden;

g) se on käyttäjäystävällinen erityisesti silloin, kun asiakas käsittelee teknisesti mobiililaitetta verkon vaihdon yhteydessä;

h) se takaa, että unionin asiakkaiden verkkovierailuja kolmansissa maissa ja kolmansien maiden asiakkaiden verkkovierailuja unionissa ei estetä;

i) se takaa, että yksityisyyden ja henkilötietojen suojaa, verkkojen turvallisuutta ja eheyttä sekä avoimuutta koskevia puitedirektiivin ja erityisdirektiivien sääntöjä noudatetaan;

j) siinä otetaan huomioon kansallisten sääntelyviranomaisten pyrkimykset edistää loppukäyttäjien mahdollisuuksia saada ja jakaa tietoa tai käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja puitedirektiivin 8 artiklan 4 kohdan g alakohdan mukaisesti;

k) se takaa, että operaattorit soveltavat samanlaisia ehtoja samanlaisissa olosuhteissa.

▼B

4. Tekninen ratkaisu voi sisältää yhden tai useita teknisiä menettelyjä 3 kohdassa säädettyjen ehtojen täyttämiseksi.

5. Komissio antaa tarvittaessa eurooppalaiselle standardointielimelle toimeksiannon tehdä asianomaisiin standardeihin mukautukset, joita säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen erillisen myynnin yhdenmukaistettu toteuttaminen edellyttää.

6. Tämän artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2014.

6 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa puitedirektiivin 22 artiklalla perustettu viestintäkomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼M1

6 a artikla

Verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistaminen

Verkkovierailuoperaattorit eivät 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen, edellyttäen, että 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen johdosta hyväksyttävää säädöstä sovelletaan kyseisenä päivänä, ja ellei 6 b ja 6 c artiklasta muuta johdu, saa periä verkkovierailuasiakkailta missään jäsenvaltiossa mitään lisämaksuja kotimaan vähittäishintojen lisäksi, kun kyseessä ovat säännellyt soitetut tai vastaanotetut verkkovierailupuhelut, säännellyt lähetetyt tekstiviestit tai käytetyt säännellyt verkkovierailudatapalvelut, mukaan lukien multimediaviestit, eivätkä mitään yleistä maksua päätelaitteen tai palvelun käytön ulkomailla mahdollistamiseksi.

6 b artikla

Kohtuullinen käyttö

1. Verkkovierailuoperaattorit voivat tämän artiklan ja 6 d artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla, jotta verkkovierailuasiakkailta voidaan estää säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen poikkeava tai vilpillinen käyttö, kuten tällaisten palvelujen käyttö muussa kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiossa muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten.

Kohtuullisen käytön politiikan on annettava verkkovierailuoperaattorin asiakkaille mahdollisuus kuluttaa heitä koskevien hinnoittelumallien mukainen määrä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla.

▼M1

2. Säänneltyihin vähittäistason verkkovierailupalveluihin, jotka ylittävät mahdolliset kohtuullisen käytön politiikan mukaiset rajat, sovelletaan 6 e artiklaa.

6 c artikla

Verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyys

1. Jos verkkovierailuoperaattori ei erityisissä ja poikkeuksellisissa olosuhteissa pysty sen kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi kattamaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita todellisia ja ennakoituja kokonaiskustannuksiaan 6 a ja 6 b artiklan mukaisesti tällaisten palvelujen tarjoamisesta saaduista todellisista ja ennakoiduista kokonaistuloista, kyseinen verkkovierailuoperaattori voi hakea lupaa lisämaksun soveltamiselle. Lisämaksua sovelletaan ainoastaan siltä osin kuin se on välttämätöntä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi ottaen huomioon sovellettavat tukkutason enimmäishinnat.

2. Jos verkkovierailuoperaattori päättää hyödyntää tämän artiklan 1 kohtaa, sen on viipymättä tehtävä kansalliselle sääntelyviranomaiselle hakemus, ja toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot 6 d artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Verkkovierailuoperaattorin on tämän jälkeen 12 kuukauden välein saatettava kyseiset tiedot ajan tasalle ja toimitettava ne kansalliselle sääntelyviranomaiselle.

3. Kansallinen sääntelyviranomainen arvioi 2 kohdan mukaisen hakemuksen saatuaan, onko verkkovierailuoperaattori osoittanut, ettei se pysty kattamaan kulujaan 1 kohdan mukaisesti, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyyden heikentymiseen. Kotimaan laskutusmallin kestävyys arvioidaan asianomaiselle verkkovierailuoperaattorille ominaisten objektiivisesti määritettyjen tekijöiden perusteella, ottaen huomioon myös kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien verkkovierailuoperaattoreiden välillä objektiivisesti todetut vaihtelut ja kotimainen hinta- ja tulotaso. Kansallinen sääntelyviranomainen antaa luvan lisämaksuun, jos 1 kohdassa ja tässä kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

4. Kansallinen sääntelyviranomainen antaa luvan lisämaksuun yhden kuukauden kuluessa 2 kohdan mukaisen hakemuksen vastaanottamisesta, ellei hakemus ole ilmeisen perusteeton tai siinä toimitetut tiedot ole riittämättömiä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että hakemus on ilmeisen perusteeton tai että toimitetut tiedot ovat riittämättömiä, se tekee seuraavien kahden kuukauden kuluessa ja annettuaan verkkovierailuoperaattorille tilaisuuden tulla kuulluksi lopullisen päätöksen lisämaksua koskevan luvan antamisesta, lisämaksun muuttamisesta tai lisämaksun kieltämisestä.

6 d artikla

Kohtuullisen käytön politiikan toteuttaminen ja verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyys

1. Jotta varmistettaisiin 6 b ja 6 c artiklan johdonmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 15 päivään joulukuuta 2016 mennessä BERECiä kuultuaan täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kohtuullisen käytön politiikan soveltamista, verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen

▼M1

kestävyyden arviointia ja hakemusta, joka verkkovierailuoperaattorin on toimitettava tällaista arviointia varten. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Hyväksyessään 6 b artiklan osalta täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, komissio ottaa huomioon seuraavaa:

a) hinnoittelun ja kulutustottumusten kehitys jäsenvaltioissa,

b) kotimaan hintatasojen lähentymisaste unionissa,

c) matkustustottumukset unionissa,

d) havaittavissa olevat kotimaan ja vierailuverkon markkinoiden kilpailun ja investointikannustimien vääristymistä koskevat riskit.

3. Komission 6 c artiklan osalta hyväksymien täytäntöönpanosäädösten, joissa vahvistetaan verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyyden arviointimenetelmää verkkovierailuoperaattorin osalta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, tulee perustua seuraavaan:

a) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneiden todellisten ja ennakoitujen kokonaiskustannusten määrittäminen, ottaen huomioon tukkutason todelliset verkkovierailuhinnat epätasapainoisessa liikenteessä ja kohtuullinen osuus säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen edellyttämistä yhteisistä kustannuksista;

b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatujen todellisten ja ennakoitujen kokonaistulojen määrittäminen;

c) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutus ja verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden kotimaan kulutus;

d) kotimaan markkinoiden kilpailu-, hinta- ja tulotaso ja mahdollinen havaittavissa oleva riski siitä, että verkkovierailu- ja kotimaan vähittäishinnat vaikuttaisivat tuntuvasti tällaisten hintojen kehitykseen.

4. Komissio tarkastelee 1 kohdan nojalla hyväksyttyjä täytäntöönpanosäädöksiä säännöllisesti markkinakehityksen pohjalta.

5. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tiiviisti seurattava ja valvottava kohtuullisen käytön politiikan soveltamista ja verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyyttä koskevien toimenpiteiden toteuttamista kiinnittäen erityistä huomiota asiaan liittyviin asianomaiselle jäsenvaltioille ominaisiin objektiivisesti määritettyihin tekijöihin ja verkkovierailuoperaattoreiden välillä objektiivisesti todettuihin vaihteluihin. Kansallisen sääntelyviranomaisen on ajoissa pantava täytäntöön 6 b ja 6 c artiklassa säädetyt edellytykset ja tämän artiklan1

▼M1

kohdan nojalla hyväksytyt täytäntöönpanosäädökset, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 6 c artiklan 3 kohdassa säädettyyn menettelyyn. Kansallinen sääntelyviranomainen voi milloin tahansa vaatia verkkovierailuoperaattoria muuttamaan lisämaksua tai lopettamaan sen perimisen, jos se ei ole 6 b tai 6 c artiklan mukainen. Kansallisen sääntelyviranomaisen on vuosittain tiedotettava komissiolle tämän artiklan 6 b ja 6 c kohdan soveltamisesta.

6 e artikla

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoaminen

1. Jos verkkovierailuoperaattori soveltaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen lisämaksua kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osin, sen on täytettävä seuraavat edellytykset (ilman arvonlisäveroa), sanotun vaikuttamatta toisen alakohdan soveltamiseen:

a) mahdollinen lisämaksu, jota sovelletaan säänneltyihin soitettuihin verkkovierailupuheluihin, säänneltyihin lähetettyihin verkkovierailutekstiviesteihin ja säänneltyihin verkkovierailudatapalveluihin, ei saa ylittää 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tukkutason enimmäishintoja;

b) kotimaisen vähittäishinnan ja mahdollisen lisämaksun yhteenlaskettu määrä saa olla säänneltyjen soitettujen verkkovierailupuhelujen osalta enintään 0,19 euroa minuutilta, säänneltyjen lähetettyjen verkkovierailutekstiviestien osalta enintään 0,06 euroa tekstiviestiltä ja säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen osalta enintään 0,20 euroa käytettyä megatavua kohti;

c) mahdollinen lisämaksu, jota sovelletaan säänneltyihin vastaanotettuihin verkkovierailupuheluihin, ei saa ylittää 2 kohdan mukaisesti määritettyä terminointimaksujen enimmäismäärien painotettua keskiarvoa unionissa.

Verkkovierailuoperaattorit eivät saa soveltaa lisämaksua vastaanotettuihin säänneltyihin verkkovierailutekstiviesteihin tai verkkovierailun yhteydessä vastaanotettuihin äänipostiviesteihin. Tämä ei vaikuta muihin perittäviin maksuihin, kuten tällaisten viestien kuuntelusta perittäviin maksuihin.

Verkkovierailuoperaattorien on laskutettava soitetuista ja vastaanotetuista verkkovierailupuheluista sekuntipohjaisesti. Verkkovierailuoperaattorit voivat soveltaa enintään 30 sekunnin pituista vähimmäislaskutusaikaa soitettuihin puheluihin. Verkkovierailuoperaattorien on laskutettava asiakkaitaan kilotavukohtaisesti kaikista säännellyistä verkkovierailudatapalveluista, lukuun ottamatta multimediaviestejä, jotka voidaan laskuttaa yksikkökohtaisesti. Tällaisessa tapauksessa vähittäishinta, jonka verkkovierailuoperaattori voi periä verkkovierailuasiakkaaltaan tämän verkkovierailun yhteydessä lähettämästä tai vastaanottamasta multimediaviestistä, ei saa ylittää ensimmäisessä alakohdassa säännellylle verkkovierailudatapalvelulle asetettua vähittäishinnan enimmäismäärää.

Tämä kohta ei 6 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana estä tarjouksia, joissa verkkovierailuasiakkaille tarjotaan kiinteään päiväkohtaiseen hintaan tai muuhun ajanjaksoon sidottuun kiinteään hintaan tietty käyttömäärä säänneltyjä verkkovierailupalveluja edellyttäen, että kyseisen käyttömäärän kuluttaminen kokonaan johtaa säänneltyjen soitettujen

▼M1

verkkovierailupuhelujen, vastaanotettujen puhelujen, lähetettyjen tekstiviestien ja verkkovierailudatapalvelujen osalta yksikköhintaan, joka ei ylitä kuhunkin sovellettavaa kotimaista vähittäishintaa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettua lisämaksun enimmäismäärää.

2. Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä BEREC:iä kuultuaan ja jollei tämän kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu terminointimaksujen enimmäismäärien painotettu keskiarvo. Komissio tarkastelee kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä vuosittain. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Terminointimaksujen enimmäismäärien painotettu keskiarvo perustuu seuraaviin kriteereihin:

a) terminointimaksujen enimmäistaso, jonka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat markkinoilla asettaneet tukkuhintaiselle puheensiirrolle kohdeverkkona toimivassa yksittäisessä matkaviestintäverkossa puitedirektiivin 7 ja 16 artiklan sekä käyttöoikeusdirektiivin 13 artiklan mukaisesti; ja

b) tilaajien yhteismäärä jäsenvaltioissa.

3. Verkkovierailuoperaattorit voivat tarjota ja verkkovierailuasiakkaat voivat nimenomaisesti valita muun kuin 6 a, 6 b ja 6 c artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetun verkkovierailuhinnan; tällöin verkkovierailuasiakkaat hyötyvät eri hinnastosta säännellyille verkkovierailupalveluille kuin siitä, jota sovellettaisiin, ellei kyseistä valintaa olisi tehty. Verkkovierailuoperaattorin on muistutettava kyseisiä verkkovierailuasiakkaita tällöin menetettävien verkkovierailuetujen luonteesta.

Verkkovierailuoperaattorien on sovellettava 6 a ja 6 b artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua hintaa automaattisesti kaikkiin nykyisiin ja uusiin verkkovierailuasiakkaisiin sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Verkkovierailuasiakas voi milloin tahansa pyytää 6 a, 6 b ja 6 c artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuun hintaan siirtymistä tai siitä luopumista. Kun verkkovierailuasiakas nimenomaisesti valitsee luopumisen 6 a, 6 b ja 6 c artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetusta hinnasta tai takaisin siihen siirtymisen, vaihto on toteutettava maksutta yhden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, eikä siihen saa sisältyä ehtoja tai rajoituksia, jotka liittyvät liittymäsopimusten muihin osiin kuin verkkovierailuihin. Verkkovierailuoperaattorit voivat viivästyttää vaihdon voimaantuloa, kunnes aiempi verkkovierailuhinnasto on ollut voimassa tietyn vähimmäisjakson, joka saa olla enintään kaksi kuukautta.

4. Verkkovierailuoperaattorien on varmistettava, että sopimuksessa, johon sisältyy minkä tahansa tyyppinen säännelty vähittäistason verkkovierailupalvelu, täsmennetään kyseisen säännellyn vähittäistason verkkovierailupalvelun tärkeimmät piirteet, mukaan lukien erityisesti:

a) erityinen hinnoittelumalli tai erityiset hinnoittelumallit, ja kunkin kyseisen hinnoittelumallin osalta tarjottavien palvelujen tyyppi, mukaan lukien viestinnän määrät,

▼M1

b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen, josta peritään sovellettava kotimaisten vähittäispalvelujen hinta, mahdollisesti sovellettavat rajoitukset, erityisesti määrälliset tiedot siitä, miten kohtuullisen käytön politiikkaa sovelletaan, viittaamalla kulloisenkin säännellyn vähittäistason verkkovierailupalvelun tärkeimpiin hinnoittelua, määrää tai muita tekijöitä koskeviin parametreihin.

Verkkovierailuoperaattorien on julkaistava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot.

6 f artikla

Vähittäistason verkkovierailulisämaksut siirtymäkautena

1. Verkkovierailuoperaattorit voivat 30 päivän huhtikuuta 2016 ja 14 päivän kesäkuuta 2017 välisenä aikana periä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta lisämaksua kotimaisen vähittäishinnan lisäksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona sovelletaan 6 e artiklaa soveltuvin osin.

▼B

7 artikla

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamisesta perittävät tukkuhinnat

▼M2

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta kyseisestä vierailuverkosta soitetusta säännellystä verkkovierailupuhelusta, mukaan lukien muun muassa nousevan liikenteen, välityksen ja laskevan liikenteen kustannukset, ei saa 15 päivästä kesäkuuta 2017 ylittää turvarajaa, joka on 0,032 euroa minuutilta. Tämä tukkutason enimmäishinta on tämän jälkeen 0,032 euroa 30 päivään kesäkuuta 2022 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

2. Kaikkiin operaattoripareihin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä jaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 1 kohdassa tarkoitetun keskimääräisen tukkutason enimmäishinnan soveltamisajan päättymistä tai ennen 30 päivää kesäkuuta 2022.

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut verkkovierailutulot niiden tukkutason verkkovierailuminuuttien kokonaislukumäärällä, jotka asianomainen operaattori on tosiasiallisesti käyttänyt kyseisenä ajanjaksona unionissa tukkutason verkkovierailupuhelujen tarjoamiseen laskettuna sekuntien perusteella mukautettuna niin, että huomioon otetaan vierailuverkon operaattorin mahdollisuus soveltaa enintään 30 sekunnin pituista vähimmäislaskutusaikaa.

▼M1

▼B

9 artikla

Säännellyistä verkkovierailutekstiviesteistä perittävät tukkuhinnat

▼M2

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta kyseisestä vierailuverkosta lähetetystä säännellystä verkkovierailutekstiviestistä, ei saa 15 päivästä kesäkuuta 2017 ylittää turvarajaa, joka on 0,01 euroa tekstiviestiltä, ja se on tämän jälkeen 0,01 euroa 30 päivään kesäkuuta 2022 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

▼B

2. Kaikkiin operaattoripareihin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä ajanjaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 30 päivää kesäkuuta 2022.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut tulot, jotka vierailuverkon operaattori tai kotiverkon operaattori saa säänneltyjen verkkovierailutekstiviestien lähettämisestä unionissa kyseisenä ajanjaksona, tällaisten verkkovierailuoperaattorin tai kotiverkon operaattorin puolesta lähetettyjen tekstiviestien kokonaismäärällä mainittuna ajanjaksona.

4. Vierailuverkon operaattori ei saa periä verkkovierailuasiakkaan verkkovierailuoperaattorilta tai kotiverkon operaattorilta mitään 1 kohdassa tarkoitetusta maksusta erillistä maksua vierailuverkossa vierailevalle verkkovierailuasiakkaalle lähetetyn säännellyn verkkovierailutekstiviestin välittämisestä.

▼M1

———————

▼B

11 artikla

Säänneltyjen verkkovierailutekstiviestien tekniset ominaisuudet

Verkkovierailuoperaattori, kotimaan operaattori, kotiverkon operaattori tai vierailuverkon operaattori ei saa muuttaa säänneltyjen verkkovierailutekstiviestien teknisiä ominaisuuksia tavalla, joka saa ne poikkeamaan kotimaan markkinoilla tarjottavien tekstiviestien teknisistä ominaisuuksista.

12 artikla

Säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tukkuhinnat

▼M2

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamisesta kyseisen vierailuverkon avulla, ei saa 15 päivästä kesäkuuta 2017 ylittää turvarajaa, joka on 7,70 euroa siirrettyä datagigatavua kohti. Tämä tukkutason enimmäishinta alenee 6,00 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2018, 4,50 euroon gigatavua kohti

▼M2

1 päivänä tammikuuta 2019, 3,50 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2020, 3,00 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2021 ja 2,50 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2022. Se on tämän jälkeen 2,50 euroa siirrettyä datagigatavua kohti 30 päivään kesäkuuta 2022 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

▼B

2. Kaikkiin operaattoripareihin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä ajanjaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 30 päivää kesäkuuta 2022.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut tulot, jotka vierailuverkon operaattori tai kotiverkon operaattori saa säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamisesta kyseisenä ajanjaksona, näiden palvelujen tarjonnan kautta asianomaisen verkkovierailuoperaattorin tai kotiverkon operaattorin puolesta mainittuna ajanjaksona tosiasiallisesti kulutettujen datamegatavujen kokonaismäärällä kilotavukohtaisesti määritettynä.

▼M1

▼B

14 artikla

Verkkovierailupuhelujen ja verkkovierailutekstiviestien vähittäishinnoittelun avoimuus

1. Varoittaakseen verkkovierailuasiakkaita siitä, että niiltä peritään verkkovierailumaksuja puheluiden soittamisesta tai vastaanottamisesta tai tekstiviestien lähettämisestä, jokaisen verkkovierailuoperaattorin on asiakkaan saapuessa muun kuin kotimaan operaattorinsa jäsenvaltion alueelle toimitettava tälle viestipalvelua käyttäen automaattisesti sekä viivytyksettä ja maksutta yksilölliset tiedot verkkovierailun arvonlisäverollisista perushinnoista, joita asiakkaaseen sovelletaan tämän soittaessa ja vastaanottaessa puheluja ja lähettäessä tekstiviestejä vierailujäsenvaltiossa, ellei asiakas ole ilmoittanut verkkovierailuoperaattorille, ettei tarvitse tällaista palvelua.

▼M1

Kyseiset yksilölliset perushintatiedot on ilmaistava asiakkaan kotimaan operaattorin toimittaman kotilaskun valuuttana, ja niihin on sisällytettävä tiedot:

a) mahdollisesta kohtuullisen käytön politiikasta, jota verkkovierailuasiakkaaseen sovelletaan unionissa ja lisämaksuista, joita sovelletaan kyseisen kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osin; ja

b) mahdollisesta lisämaksusta, jota sovelletaan 6 c artiklan mukaisesti.

▼B

Tietoihin on sisällyttävä myös 2 kohdassa tarkoitettu maksuton numero, josta voi saada yksityiskohtaisempia tietoja, ja tiedot mahdollisuudesta käyttää hätäpalveluja soittamalla maksutta eurooppalaiseen hätänumeroon 112.

▼B

Asiakkaalla on jokaisen viestin yhteydessä oltava mahdollisuus ilmoittaa verkkovierailuoperaattorille maksutta ja helpolla tavalla, ettei tarvitse automaattista viestipalvelua. Asiakkaalla, joka on ilmoittanut, ettei tarvitse automaattista viestipalvelua, on oikeus pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.

Verkkovierailuoperaattoreiden on tarjottava sokeille tai heikkonäköisille asiakkailleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut yksilölliset perushintatiedot automaattisesti ja maksutta äänipuheluna, jos nämä asiakkaat niin pyytävät.

▼M1

Ensimmäistä, toista, neljättä ja viidettä alakohtaa, lukuun ottamatta viittausta kohtuullisen käytön politiikkaan ja 6 c artiklan mukaisesti sovellettavaan lisämaksuun, sovelletaan myös unionin ulkopuolella matkustavien verkkovierailuasiakkaiden käyttämiin verkkovierailuoperaattorin tarjoamiin verkkovierailuäänipuhelu- ja -tekstiviestipalveluihin.

▼B

2. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, asiakkailla on oikeus pyytää ja saada maksutta ja sijaintipaikastaan unionin alueella riippumatta yksityiskohtaisempia yksilöllisiä hintatietoja äänipuhelujen ja tekstiviestien verkkovierailuhinnoista vierailuverkossa sekä tietoja tämän asetuksen nojalla sovellettavista avoimuustoimenpiteistä joko matkaäänipuheluna tai tekstiviestinä. Tällainen pyyntö esitetään maksuttomaan numeroon, jota verkkovierailuoperaattori pitää yllä tätä tarkoitusta varten. Edellä 1 kohdassa säädettyjä velvoitteita ei sovelleta laitteisiin, jotka eivät tue tekstiviestitoimintoa.

▼M1

2 a. Verkkovierailuoperaattorin on lähetettävä verkkovierailuasiakkaalle ilmoitus, kun säänneltyjen verkkovierailupuhelu- tai tekstiviestipalvelujen käyttöön sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu tai 6 c artiklan mukaisesti sovellettava mahdollinen käyttöraja on saavutettu. Ilmoituksessa on esitettävä lisämaksu, jota sovelletaan verkkovierailuasiakkaan mahdolliseen kohtuullisen käytön tai käyttörajan ylittävään säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelu- tai -tekstiviestipalvelujen käyttöön. Jokaisella asiakkaalla on oltava oikeus pyytää verkkovierailuoperaattoria lopettamaan tällaisten ilmoitusten lähettäminen ja pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.

3. Verkkovierailuoperaattoreiden on annettava kaikille asiakkaille liittymäsopimusten tekemisen yhteydessä täydelliset tiedot sovellettavista verkkovierailuhinnoista. Niiden on lisäksi annettava verkkovierailuasiakkailleen ajantasaista tietoa sovellettavista verkkovierailuhinnoista viipymättä aina, kun hinnat muuttuvat.

Tämän jälkeen verkkovierailuoperaattoreiden on muistutettava eurotariffista kohtuullisin väliajoin kaikkia asiakkaita, jotka ovat valinneet jonkin muun hinnaston.

▼B

4. Verkkovierailuoperaattoreiden on annettava asiakkailleen tietoa siitä, kuinka vältetään tahatonta verkkovierailua raja-alueilla. Verkkovierailuoperaattoreiden on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet sitä varten, että niiden asiakkaat eivät joutuisi tahattomasti käytettyjen verkkovierailupalvelujen johdosta maksamaan verkkovierailumaksuja kotijäsenvaltiossaan.

▼B

15 artikla

Vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen avoimuus ja turvamekanismit

1. Verkkovierailuoperaattoreiden on varmistettava, että niiden verkkovierailuasiakkaille tiedotetaan sekä ennen sopimuksen tekemistä että sen jälkeen riittävästi maksuista, joita sovelletaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen käyttöön, tavoilla, jotka auttavat asiakasta ymmärtämään tällaisen käytön taloudelliset seuraukset ja joiden avulla asiakkaat pystyvät seuraamaan ja hallitsemaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen käytöstä aiheutuvia kulujaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

Tarvittaessa verkkovierailuoperaattoreiden on ilmoitettava asiakkailleen ennen sopimuksen tekemistä ja sen jälkeen säännöllisesti riskistä, joka koskee automaattista ja kontrolloimatonta verkkovierailudatayhteyttä ja latausta. Lisäksi verkkovierailuoperaattoreiden on ilmoitettava asiakkailleen maksutta ja selkeästi ja ymmärrettävästi, miten tällaiset automaattiset verkkovierailudatayhteydet voidaan kytkeä pois päältä niin, että voidaan välttää verkkovierailudatapalveluiden kontrolloimaton käyttö.

▼M1

2. Verkkovierailuoperaattorin on tiedotettava verkkovierailuasiakkaalle automaattisella viestillä, että asiakas käyttää säänneltyjä verkkovierailupalveluja, ja annettava yksilölliset perushintatiedot ja tiedot hinnoista (asiakkaan kotimaan operaattorin toimittaman kotilaskun valuuttana), joita sovelletaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjontaan kyseiselle verkkovierailuasiakkaalle kyseisessä jäsenvaltiossa, paitsi jos asiakas on ilmoittanut verkkovierailuoperaattorille, ettei tarvitse näitä tietoja.

Kyseisiin yksilöllisiin perushintatietoihin on sisällytettävä tiedot:

a) mahdollisesta kohtuullisen käytön politiikasta, jota verkkovierailuasiakkaaseen sovelletaan unionissa ja lisämaksuista, joita sovelletaan kyseisen kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osin; ja

b) mahdollisesta lisämaksusta, jota sovelletaan 6 c artiklan mukaisesti.

Tiedot on toimitettava verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen esimerkiksi tekstiviestin, sähköpostin tai mobiililaitteella näkyvän ponnahdusikkunan avulla aina, kun verkkovierailuasiakas saapuu muun kuin kotimaan operaattorinsa jäsenvaltion alueelle ja ottaa ensimmäisen kerran käyttöön verkkovierailudatapalvelun kyseisessä jäsenvaltiossa. Tiedot on toimitettava maksutta sillä hetkellä, kun verkkovierailuasiakas ottaa käyttöön säännellyn verkkovierailudatapalvelun, tavalla, joka on omiaan helpottamaan niiden vastaanottoa ja helppoa ymmärtämistä.

Asiakkaalla, joka on ilmoittanut verkkovierailuoperaattorilleen, ettei tarvitse automaattisia hintatietoja, on oikeus pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen kyseistä palvelua.

2 a. Verkkovierailuoperaattorin on lähetettävä ilmoitus, kun säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen kulutukseen sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu tai kun 6 c artiklan mukaisesti

▼M1

kaikkeen käyttöön sovellettava kynnysarvo on saavutettu. Ilmoituksessa on mainittava perittävä lisämaksu, jota sovelletaan kaikkeen verkkovierailuasiakkaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen lisäkulutukseen. Jokaisella asiakkaalla on oltava oikeus pyytää verkkovierailuoperaattoria lopettamaan tällaisten ilmoitusten lähettäminen ja pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.

3. Kunkin verkkovierailuoperaattorin on tarjottava kaikille verkkovierailuasiakkailleen mahdollisuus valita vapaasti ja maksutta toiminto, joka antaa hyvissä ajoin tietoja toteutuneesta kulutuksesta ilmaistuna käyttömääränä tai valuuttana, jossa verkkovierailuasiakasta laskutetaan säännellyistä verkkovierailudatapalveluista, ja joka takaa, että säänneltyjen verkkovierailudatapalveluiden, lukuun ottamatta yksikköä kohti laskutettavia multimediaviestipalveluja, kokonaiskulutus ei tiettynä kautena ylitä määritettyä saldorajaa ilman asiakkaan nimenomaista suostumusta.

▼B

Tätä varten verkkovierailuoperaattorin on tarjottava yhtä tai useampaa saldorajaa tietyille käyttökausille edellyttäen, että asiakkaalle tiedotetaan etukäteen vastaavista käyttömääristä. Yhden näistä rajoista (saldorajan oletusarvon) on oltava enintään noin 50 euroa laskuttamattomia kuluja kuukausittaiselta laskutuskaudelta (ilman arvonlisäveroa).

Verkkovierailuoperaattori voi vaihtoehtoisesti määrittää rajoja käyttömäärän mukaan edellyttäen, että asiakkaalle ilmoitetaan etukäteen vastaavat summat. Yhden näistä rajoista (käyttörajan oletusarvon) on vastattava enintään 50 euron laskuttamattomia kuluja kuukausittaiselta laskutuskaudelta (ilman arvonlisäveroa).

Verkkovierailuoperaattori voi lisäksi tarjota verkkovierailuasiakkailleen muita rajoja, joihin liittyy muita korkeampia tai matalampia kuukausittaisia saldorajoja.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja ylärajan oletusarvoja on sovellettava kaikkiin asiakkaisiin, jotka eivät ole valinneet jotakin muuta rajaa.

Kunkin verkkovierailuoperaattorin on myös varmistettava, että verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen lähetetään esimerkiksi tekstiviestin, sähköpostiviestin tai tietokoneen ponnahdusikkunan avulla ilmoitus, kun 80 prosenttia verkkovierailudatapalvelujen sovitusta saldo- tai käyttörajasta saavutetaan. Jokaisella asiakkaalla on oltava oikeus pyytää verkkovierailuoperaattoria lopettamaan tällaisten ilmoitusten lähettäminen ja pyytää milloin tahansa ja maksutta operaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.

Jos saldo- tai käyttöraja muutoin ylittyisi, verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen on lähetettävä ilmoitus. Ilmoituksessa on kerrottava menettely, jota asiakkaan on noudatettava, jos se haluaa kyseisten palvelujen tarjonnan jatkamista, sekä kulutettavien lisäyksiköiden kustannukset. Jos verkkovierailuasiakas ei toimi vastaanottamassaan ilmoituksessa kehotetulla tavalla, verkkovierailuoperaattorin on viipymättä lopetettava säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoaminen verkkovierailuasiakkaalle ja niiden laskuttaminen verkkovierailuasiakkaalta, paitsi jos ja kunnes verkkovierailuasiakas pyytää näiden palvelujen tarjonnan jatkamista tai uusimista.

▼B

Jos verkkovierailuasiakas haluaa valita tai lopettaa saldo- tai käyttörajatoiminnon, muutos on tehtävä maksutta yhden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, eikä siihen saa sisältyä ehtoja tai rajoituksia, jotka liittyvät liittymäsopimuksen muihin osiin.

4. Edellä olevaa 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta m2m-laitteiden väliseen viestintään, jossa hyödynnetään mobiilidataliikennettä.

5. Verkkovierailuoperaattoreiden on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet sitä varten, että niiden asiakkaat eivät joutuisi tahattomasti käytettyjen verkkovierailupalvelujen johdosta maksamaan verkkovierailumaksuja kotijäsenvaltiossaan. Tähän sisältyy se, että asiakkaille on ilmoitettava, miten voidaan välttää tahattomat verkkovierailut raja-alueilla.

▼M1

6. Tätä artiklaa, lukuun ottamatta sen 5 kohtaa, 2 kohdan toista alakohtaa ja 2 a kohtaa, ja ellei tämän kohdan toisesta ja kolmannesta alakohdasta muuta johdu, sovelletaan myös unionin ulkopuolella matkustavien verkkovierailuasiakkaiden käyttämiin verkkovierailuoperaattorin tarjoamiin verkkovierailudatapalveluihin.

▼B

Jos asiakas valitsee 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun toiminnon, 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta, jos vierailuverkon operaattori vierailumaassa unionin ulkopuolella ei anna verkkovierailuoperaattorin valvoa asiakkaidensa käyttöä tosiaikaisesti.

Tällaisessa tapauksessa asiakkaalle on sen saapuessa tällaiseen maahan ilmoitettava viivytyksettä ja maksutta tekstiviestillä, että tietoja toteutuneesta kulutuksesta ja takeita siitä, että määritettyä saldorajaa ei ylitetä, ei ole saatavilla.

16 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on valvottava tämän asetuksen noudattamista omalla alueellaan.

▼M1

Kansallisten sääntelyviranomaisten on tiiviisti seurattava ja valvottava 6 b ja 6 c artiklaa ja 6 e artiklan 3 kohtaa hyödyntäviä verkkovierailuoperaattoreita.

▼M2

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tarvittaessa BERECin on annettava yleisesti saataville ajantasaiset tiedot tämän asetuksen ja erityisesti sen 6 a, 6 b, 6 c, 6 e, 7, 9 ja 12 artiklan soveltamisesta siten, että asianosaiset saavat tiedon käyttöönsä helposti.

▼B

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 19 artiklassa tarkoitetun uudelleentarkastelun valmistelemiseksi valvottava verkkovierailuasiakkailta äänipuhelu- ja datapalvelujen sekä tekstiviestipalvelujen ja multimediaviestipalvelujen tarjoamisesta perittävien kokonaistukkuhintojen ja vähittäishintojen kehittymistä, myös Euroopan unionin toiminnasta tehdyn

▼B

sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myös tarkkailtava tahatonta verkkovierailua naapurijäsenvaltioiden raja-alueilla ja valvottava sitä, käytetäänkö liikenteen ohjaustekniikkaa asiakkaan edun vastaisella tavalla.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on valvottava tahatonta verkkovierailua ja kerättävä siitä tietoja sekä toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

4. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta vaatia tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden alaisilta yrityksiltä kaikki tämän asetuksen täytäntöönpanon ja sen valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot. Näiden yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä sekä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämässä määräajassa että sen vaatimalla tarkkuudella.

▼M2

4 a. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että tiedot ovat liikesalaisuuksia koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaisesti luottamuksellisia, komission, BERECin ja muiden asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on turvattava tällainen luottamuksellisuus. Liikesalaisuuksien luottamuksellisuus ei saa estää tietojen oikea-aikaista jakamista kansallisen sääntelyviranomaisen, komission, BERECin ja muiden asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten välillä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelua, seurantaa ja valvontaa varten.

▼B

5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ryhtyä toimiin omasta aloitteestaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Niiden on erityisesti käytettävä tarvittaessa käyttöoikeusdirektiivin 5 artiklan mukaisia valtuuksiaan varmistaakseen asianmukaisen pääsyn ja yhteenliitettävyyden, jotta verkkovierailupalvelujen päästä päähän -liitettävyys ja yhteentoimivuus voidaan taata, esimerkiksi jos asiakkaat eivät pysty vaihtamaan säänneltyjä verkkovierailutekstiviestejä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan maanpäällisen julkisen matkaviestinverkon asiakkaiden kanssa, koska näiden viestien toimittamisen mahdollistavaa sopimusta ei ole olemassa.

6. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että tässä asetuksessa asetettuja velvoitteita on rikottu, sillä on valtuudet vaatia tällaisen rikkomisen välitöntä lopettamista.

17 artikla

Riitojen ratkaiseminen

1. Jos jäsenvaltiossa sähköistä viestintäverkkoa ylläpitävien tai sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten välille syntyy riita tässä asetuksessa tarkoitetuista velvoitteista, riidan ratkaisemisessa sovelletaan puitedirektiivin 20 ja 21 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

▼M2

Vierailuverkon operaattoreiden ja muiden operaattoreiden väliset riidat säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen edellyttämiin tuotantopanoksiin sovellettavista maksuista voidaan antaa toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistaviksi puitedirektiivin 20 tai 21 artiklan nojalla. Tällöin toimivaltainen kansallinen sääntelyviranomainen voi tai toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuulla BERECiä puitedirektiivin, erityisdirektiivien tai tämän asetuksen mukaisesti

▼M2

toteutettavista toimista riidan ratkaisemiseksi. Jos BERECiä on kuultu, toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on odotettava BERECin lausuntoa ennen toimiin ryhtymistä riidan ratkaisemiseksi.

▼B

2. Jos riita, jossa on mukana asiakas tai loppukäyttäjä ja joka koskee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa asiaa, jää ratkaisematta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiassa voidaan turvautua yleispalveludirektiivin 34 artiklassa tarkoitettuihin tuomioistuimen ulkopuolisiin riitojenratkaisumenettelyihin.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

▼M1

19 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio aloittaa 29 päivään marraskuuta 2015 mennessä verkkovierailujen tukkumarkkinoiden uudelleentarkastelun arvioidakseen tarvittavia toimenpiteitä, jotta verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut voitaisiin poistaa 15 päivään kesäkuuta 2017 mennessä. Komissio tarkastelee uudelleen muun muassa kilpailun astetta kansallisilla tukkumarkkinoilla ja arvioi erityisesti aiheutuneita tukkutason kustannuksia ja sovellettuja tukkutason hintoja sekä operaattoreiden kilpailutilannetta rajallisella maantieteellisellä alueella, mukaan lukien kaupallisten sopimusten vaikutukset kilpailuun sekä operaattoreiden kyky hyödyntää mittakaavaetuja. Komissio arvioi myös kilpailun kehittymistä verkkovierailujen vähittäismarkkinoilla ja kaikkia havaittavissa olevia kilpailun vääristymisen riskejä ja investointikannustimia kotimaan ja vierailuverkon markkinoilla. Arvioidessaan verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen mahdollistavia toimenpiteitä komissio ottaa huomioon tarpeen varmistaa, että vierailuverkkojen operaattorit pystyvät kattamaan kaikki säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien yhteiset kustannukset. Komission on otettava huomioon myös tarve estää pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionissa.

2. Komissio antaa viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun tuloksista.

Tähän kertomukseen liitetään julkisen kuulemisen jälkeen asianmukainen lainsäädäntöehdotus tässä asetuksessa säädettyjen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tukkuhintojen muuttamiseksi tai jonkin muun ratkaisun tarjoamiseksi tukkutasolla määritettyjen kysymysten ratkaisemiseksi tarkoituksena verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistaminen 15 päivään kesäkuuta 2017 mennessä.

▼M2

3. Lisäksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2018 välikertomuksen, jossa esitetään yhteenveto verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen vaikutuksista ja jossa otetaan huomioon BERECin mahdollisesti antamat asiaankuuluvat raportit. Tämän jälkeen komissio antaa BERECiä kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaksivuotiskertomuksia, joihin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tässä asetuksessa vahvistettujen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintojen muuttamiseksi. Komissio antaa ensimmäisen tällaisen kertomuksen viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2019.

Näihin kaksivuotiskertomuksiin on sisällytettävä muun muassa arviointi seuraavista:

a) palvelujen saatavuus ja laatu, mukaan lukien säännellyille vähittäistason verkkovierailuäänipuhelu-, -tekstiviesti- ja -datapalveluille vaihtoehtoiset palvelut, erityisesti tekninen kehitys huomioon ottaen;

b) kilpailu verkkovierailujen sekä vähittäis- että tukkumarkkinoilla, erityisesti pienten, riippumattomien tai vasta vähän aikaa toimineiden operaattoreiden ja virtuaalisten matkaviestinverkko-operaattoreiden kilpailutilanne, mukaan lukien kaupallisten sopimusten vaikutus kilpailuun ja operaattoreiden väliset keskinäiset yhteydet;

c) se, missä määrin 3 ja 4 artiklassa säädettyjen rakenteellisten toimenpiteiden toteuttaminen ja erityisesti kansallisten sääntelyviranomaisten antamien tietojen perusteella 3 artiklan 6 kohdassa säädetyn ennakkolupamenettelyn toteuttaminen on tuottanut tuloksia kilpailun kehittämisessä säänneltyjen verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoilla;

d) saatavilla olevien vähittäishinnoittelumallien kehitys;

e) muutokset datankulutukseen liittyvissä tottumuksissa sekä kotimaanettä verkkovierailupalvelujen osalta;

f) se, kykenevätkö kotiverkon operaattorit pitämään voimassa kotimaiset laskutusmallinsa ja missä määrin poikkeuksellisia verkkovierailujen vähittäistason lisämaksuja on hyväksytty 6 c artiklan nojalla;

g) se, kykenevätkö vierailuverkon operaattorit kattamaan säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset;

h) operaattoreiden 6 d artiklan mukaisesti soveltamien kohtuullisen käytön politiikkojen soveltamisen vaikutus, mukaan lukien tällaisten kohtuullisen käytön politiikkojen soveltamisessa ja täytäntöönpanossa ilmenevien epäjohdonmukaisuuksien yksilöinti.

4. Unionin laajuisten verkkovierailumarkkinoiden kilpailun kehittymisen arvioimiseksi BEREC kerää kansallisilta sääntelyviranomaisilta säännöllisesti tietoja säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelu-, -tekstiviesti- ja -datapalvelujen vähittäis- ja tukkuhintojen kehittymisestä, mukaan lukien tasapainoiseen ja epätasapainoiseen verkkovierailuliikenteeseen sovellettavat tukkuhinnat. Se kerää tietoja myös tukkutason verkkovierailusopimuksista, joissa ei sovelleta 7, 9 tai 12 artiklassa säädettyjä

▼M2

tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintoja, ja sellaisten tukkutason sopimusperusteisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joiden tarkoituksena on estää pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionissa.

Nämä tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kahdesti vuodessa. Komissio julkaisee ne.

Kerättyjen tietojen perusteella BEREC raportoi säännöllisesti hinnoittelun ja kulutustottumusten kehityksestä jäsenvaltioissa sekä kotimaanettä verkkovierailupalvelujen osalta, tukkutason todellisten verkkovierailuhintojen kehityksestä verkkovierailupalvelujen tarjoajien välisessä epätasapainoisessa liikenteessä sekä verkkovierailupalvelujen vähittäishintojen, tukkuhintojen ja tukkutason kustannusten välisestä suhteesta. BEREC arvioi, kuinka läheisesti kyseiset osatekijät liittyvät toisiinsa.

Lisäksi BEREC kerää kansallisilta sääntelyviranomaisilta vuosittain tietoja operaattoreiden asiakkailleen tarjoamien erilaisten hintojen avoimuudesta ja vertailukelpoisuudesta. Komissio julkaisee nämä tiedot ja havainnot.

▼B

20 artikla

Ilmoitusvelvollisuudet

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamisesta.

21 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 717/2007 liitteen I mukaisesti 1 päivästä heinäkuuta 2012.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

22 artikla

Voimaantulo ja voimassaolon päättyminen

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja sen säännöksiä sovelletaan kyseisestä päivästä lukien, jollei yksittäisissä artikloissa toisin säädetä.

Tämän asetuksen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2022.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Kumottu asetus ja sen muutos

(21 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 717/2007 (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 544/2009 (EUVL L 167, 29.6.2009, s. 12).	ainoastaan 1 artikla

▼B

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 717/2007	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
—	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 4 kohta
1 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	1 artiklan 5 kohta
1 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	1 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta 1 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	1 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke 1 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke
1 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toinen virke	1 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas virke 1 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas virke
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan johdantolause	2 artiklan 2 kohdan johdantolause
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan i alakohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan b alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
2 artiklan 2 kohdan g alakohta	2 artiklan 2 kohdan e alakohta
2 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 2 kohdan f alakohta
2 artiklan 2 kohdan f alakohta	2 artiklan 2 kohdan g alakohta
2 artiklan 2 kohdan e alakohta	2 artiklan 2 kohdan h alakohta
2 artiklan 2 kohdan i alakohta	2 artiklan 2 kohdan j alakohta
2 artiklan 2 kohdan j alakohta	2 artiklan 2 kohdan k alakohta
2 artiklan 2 kohdan h alakohta	2 artiklan 2 kohdan l alakohta
2 artiklan 2 kohdan k alakohta	2 artiklan 2 kohdan m alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan n alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan o alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan p alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan q alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 717/2007	Tämä asetus
—	3, 4, 5 ja 6 artikla
3 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	—
3 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	7 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	—
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	8 artiklan 4 kohta
4 artiklan 4 kohta	8 artiklan 5 kohta
4 a artikla	9 artikla
4 b artikla	10 artikla
4 b artiklan 7 kohta	—
4 c artikla	11 artikla
—	12 artikla
—	13 artikla
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä viidenteen alakohta	14 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä viidenteen alakohta
—	14 artiklan 1 kohdan kuudes alakohta
6 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	14 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	14 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
—	14 artiklan 4 kohta
6 a artikla	15 artikla
—	15 artiklan 4 kohta
—	15 artiklan 5 kohta
—	15 artiklan 6 kohta
6 a artiklan 4 kohta	—
7 artikla	16 artikla
—	16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
8 artikla	17 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 717/2007	Tämä asetus
9 artikla	18 artikla
10 artikla	—
11 artiklan 1 kohdan johdantokappale	19 artiklan 1 kohdan johdantokappale
—	19 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisestä neljänteen luetelmakohta	19 artiklan 1 kohdan c–f alakohta
—	19 artiklan 1 kohdan g–h alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
—	19 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 kohta	19 artiklan 3 kohta
—	19 artiklan 4 kohta
12 artikla	20 artikla
—	21 artikla
13 artikla	22 artikla